

βελέντζα

βελέντζα, η, ουσ. [<τουρκ. *velence* <βλάχ. *venlentza*]. **1.** χοντρό και βαρύ μάλλινο υφαντό σε διάφορα χρώματα, που το χρησιμοποιούμε ως κλινοσκέπασμα: «το χωριό μου βρίσκεται σε μεγάλο υψόμετρο, γι' αυτό ακόμη και καλοκαιριάτικα βράδια σκεπαζόμαστε με βελέντζες». **2.** (στη γλώσσα της αργκό) η σύζυγος και γενικά η γυναίκα: «αν δεν έχω βελέντζα μαζί μου, δεν πάω πουθενά». Από την εικόνα του άντρα που χρησιμοποιεί τη βελέντζα για να ζεσταθεί, όπως κάνει πολλές φορές και με τη γυναίκα·

- να 'σαι καλά τον Αύγουστο, με δεκαοχτώ βελέντζες, είδος κατάρας με την έννοια να αρρωστήσεις από ελονοσία και να κρυώνεις, να τρέμεις, να τουρτουρίζεις από τους πυρετούς, τις θέρμες της ελονοσίας.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας